

O tanících princeznách

Žil kdysi jeden král, který měl dvanáct krásných dcer. Když zly spát, sluhové v0dy zamkli dveře do ložnice. Jenže každé ráno měly princezny dřávé stěvíce, jako kdyby protanily celou noc.

KRÁL: Nerozumím tomu. Ten, kdo zjistí, kde mé dcery taní, dostane jednu z nich za ženu.

Jeden mladý voják se to rozhodl zkusit. Požádal o radu stařenu.

STARŠENÁ: Vezmi si tenhle kouzelný plášť, učiní tě neviditelným.

Pak se odebral na hrad a večer předstíral, že spí. Dvanáct princezen si obléklo nádherné zaty a tance stěvíky. Poté otevřely tajné dveře a zmizely. Mladý voják si oblékl kouzelný plášť a vydal se za nimi, kráje kousek za nejmladší princeznou.

PRINCEZNA: Nikdo mi nepříšlápl zaty.

SESTRA: Nesmysl, pojme.

PRINCEZNA: Zaslechla jsem hluk.

SESTRA: To se ti zdálo, pojme.

Princezny zly na velikou oslavu a tanily celou noc. Princ si sundal plášť a předstíral, že na oslavu patí. Protanil noc s nejmladší princeznou. Pak se rychle vrátil do postele a předstíral, že spí. Ráno vze vysvětlil králi.

VOJÁK: A zde je ten tajný vchod!

KRÁL: Á, teď už rozumím! Smíz si vzít mou nejmladší dceru.

Společně se pak protanili životem.

KONEC